

CONSILIEREA PĂRINȚILOR

PROGRAM DE INTERVENȚIE PSIHO-EDUCAȚIONAL

Prof. consilier școlar LUPU IONELA

Consilierea psiho-educatională

Relatia interumană de ajutor dintre o persoană specializată, consilierul, și o altă persoană care solicită asistență de specialitate, clientul (Egan, 1990).

Relația dintre consilier și persoana consiliată este una de alianță, de participare și colaborare reciprocă (Ivey, 1994).

Consilierea psiho-educatională

- ▶ persoanele aflate în diverse ipostaze și stadii ale procesului de formare și dezvoltare a propriei personalități,
- ▶ un model psihoeducational al formării și dezvoltării personalității,
- ▶ un rol preventiv și formativ,
- ▶ sprijină părinții să fie autonomi în rezolvarea problemelor,
- ▶ ajută părintele să identifice soluția cea mai bună pentru rezolvarea propriei probleme.

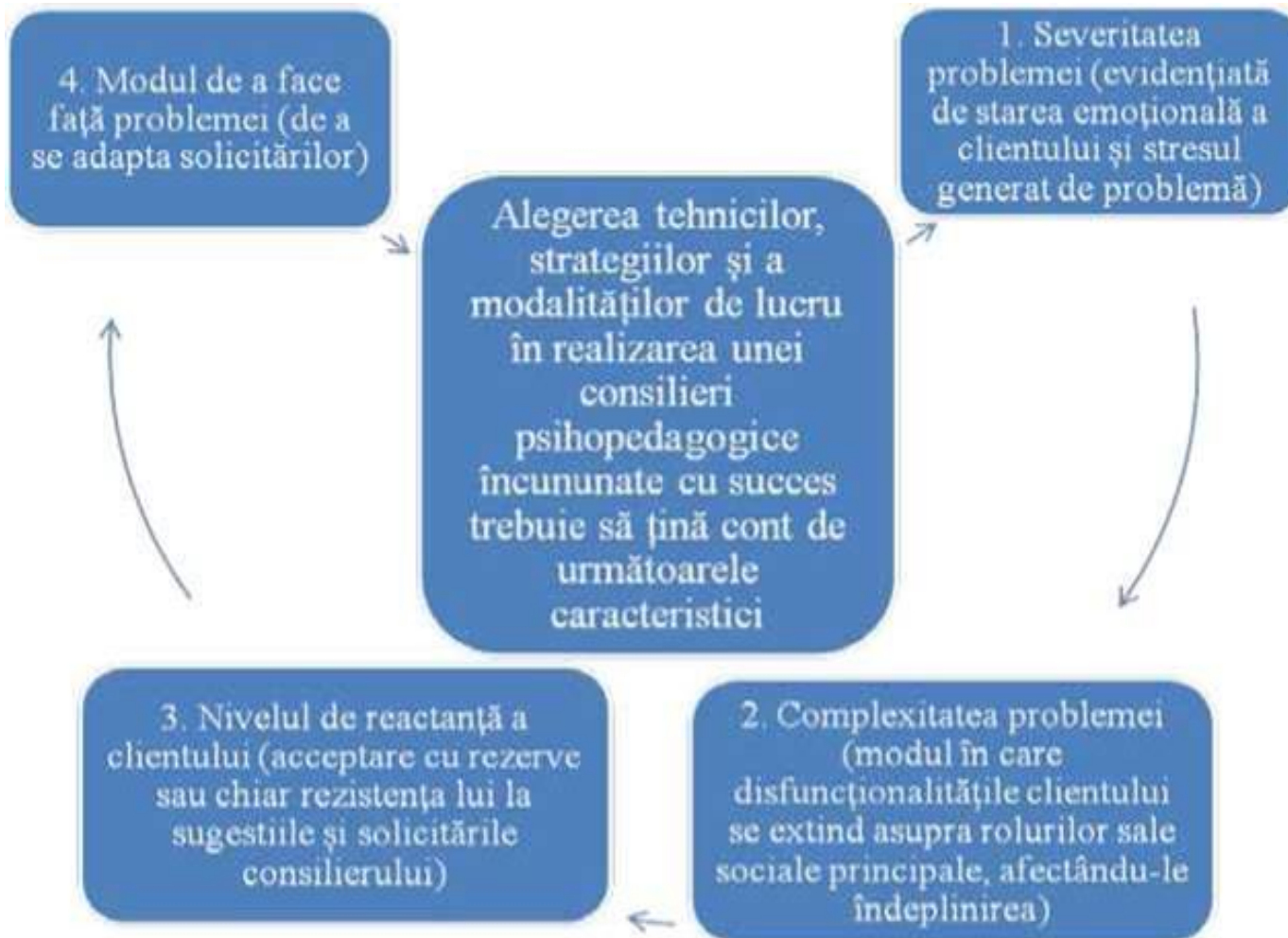

Intervenția psiho-educatională

sprijină părinții:

- ❖ să își dezvolte și să își îmbunătățească abilitățile parentale,
- ❖ să înțeleagă dezvoltarea copilului,
- ❖ să învețe să reducă stresul care poate afecta funcționalitatea parentală,
- ❖ să învețe să folosească modalități alternative de abordare a situațiilor dificile întâlnite cu copiii.

ETAPELE INTERVENȚEI

Ierarhia microdeprinderilor (Ivey, A.E.)

- ▶ **COMPORTAMENTUL DE ASISTARE** - contact vizual corespunzător din punct de vedere cultural, urmărirea comunicării, limbajul nonverbal și calitățile vocii;
- ▶ **DEPRINDERILE DE OBSERVARE A PĂRINTELUI, ÎNTREBĂRI DESCHISE ȘI ÎNCHISE, ÎNCURAJAREA, PARAFRAZAREA ȘI SUMARIZAREA REFLECTAREA SENTIMENTELOR, REFLECTAREA SEMNIFICAȚIEI;**
- ▶ **FOCALIZAREA** - client, problemă, alții, familie, consilier, context cultural;
- ▶ **CONFRUNTAREA** - discrepanțe, incongruențe sfătuirea / informarea / explicarea / orientarea, feedback;

1. SECVENȚA FUNDAMENTALĂ DE ASCULTARE

Stabilirea relației cu beneficiarul și lumea sa. Părintele este sprijinit să separe acțiunile și sentimentele proprii, să le organizeze într-un pattern semnificativ.

- ▶ Întrebări deschise pentru a obține imaginea de ansamblu asupra situației
- ▶ Întrebările închise
- ▶ Parafrizarea
- ▶ Reflectarea sentimentelor
- ▶ Sumarizarea

2. IDENTIFICAREA ASPECTELOR POZITIVE ȘI A PUNCTELOR TARI

Se definește povestea părintelui.

- ▶ Feedback
- ▶ Sumarizare

3.FOCALIZAREA

Identificarea modalităților de rezolvare a problemelor identificate.

- ▶ Focalizarea pe client
- ▶ Focalizarea pe consilier
(autodezvăluirea)
- ▶ Focalizarea pe alte persoane
- ▶ Focalizarea pe problemă
- ▶ Focalizarea pe familie
- ▶ Focalizarea pe context

4.CONFRUNTAREA

*Identificarea discrepanțelor dintre atitudini, gânduri și comportamente.
Confruntarea beneficiarului cu propriile așteptări și convingeri care reprezintă surse de rezistență la schimbare.*

- ▶ Confruntarea clientului („tu”)
- ▶ Confruntările focalizate pe „noi”
- ▶ Confruntarea dual focalizată („tu” și „eu”)

5. ORIENTAREA

Părintelui i se cere să implementeze acțiuni concrete, respectiv experimentarea și exersarea noilor comportamente, pentru consolidarea lor.

- ▶ comportamentul nonverbal și verbal care să susțină orientarea;
- ▶ indicații concrete, clare;
- ▶ verificarea părintelui, dacă a înțeles indicațiile.

6.FEEDBACK-UL

Monitorizarea evoluției rezultatelor procesului de consiliere.

- ▶ Fiți concret și specific!
- ▶ Nu judecați clientul!
- ▶ Focalizare pe competențe, nu pe slăbiciuni.
- ▶ Subliniați faptele, nu impresiile, evitați etichetele. Impresiile pot fi folositoare, dar oferiți timp reacției clientului.

7.DEZVĂLUIREA

- ▶ *Dacă părintele vorbește despre dificultatea de a se înțelege cu propriul copil, ajută să împărtășiți o problemă asemănătoare pe care ați avut-o.*

8.INTERPRETAREA / REFORMULAREA

Este un act de restructurare a „realității” dintr-o nouă perspectivă, un cadru de referință alternativ pentru problemă.

- ▶ sentimente,
- ▶ atitudini,
- ▶ comportamente,
- ▶ situații,
- ▶ abilități.

OBIECTIVELE PLANULUI DE INTERVENȚIE

- prevenția (a dispoziției afective negative, a neîncrederii în sine, a comportamentelor de risc, a conflictelor interpersonale, a dificultăților de integrare, etc.)
- promovarea sănătății și a stării de bine,
- dezvoltare socio-emoțională,
- învățarea unor strategii de coping,
- asimilarea unor modalităților noi de a înfrunta diferite situații,
- consolidarea capacității de adaptare,
- experimentarea stării de bine.

Bibliografie

- ▶ Băban, A. (coord.), Consiliere educațională. Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere, Cluj-Napoca, 2001
- ▶ Stanciu, C, Tehnici și abilități în consiliere, Târgu Mureș, 2003,
- ▶ Bârlădeanu, C, Cenușă, M, Chirilă, I, Consilierea părinților perspective europene, material suport pentru cadrele didactice Erasmus +, Ștef, 2016
- ▶ Cuznețov, L, Micleușanu, Z, Bazele consilierii. Ghid metodologic, Chișinău, 2015,